

pensionsopsparingsordninger i pengeinstitutter skal medregnes i afgiftsgrundlaget, når de er forfaldne. Det gælder også for renter af obligationer, der tilhører den enkelte kontohaver.

I ændringsforslagene nr. 43 og 45 er der foreslået særlige regler for afgrænsning af de rene indtægter, der skal indgå i afgiftsgrundlaget for det første afgiftsår, 1984.

Ved ophævelse af en pensionsopsparingsordning i et pengeinstitut skal også uforfaldne renter frem til ophørstidspunktet medregnes. Dette fremgår af ændringsforslag nr. 33.

Til nr. 8

Ændringsforslaget indeholder en præcisering af, at den anskaffelsessum, der skal anvendes ved opgørelsen af både urealiserede kursgevinster efter stk. 3 og realiserede kursgevinster efter stk. 4, er den gennemsnitlige anskaffelsessum for obligationer i samme serie.

For værdipapirer, der indfries til en kurs over pari, beregnes den matematiske kursregulering i forhold til denne overkurs.

Til nr. 9

Det foreslås, at der ved salg af værdipapirer skal ske matematisk regulering af anskaffelsessummen også i forhold til den forkortede af restløbetiden, som er sket i besiddelsesperioden af salgsåret, og at realiseret kursgevinst eller -tab opgøres ud fra den således regulerede anskaffelsessum. Dette indebærer en mere konsekvent gennemførelse af den matematiske kursregulering, men det er ikke hensigten at pålægge pengeinstitutterne pligt til at foretage sådanne beregninger for individuelle kapitalpensionsværdipapirdepoter, jfr. ændringsforslag nr. 46.

Selv om køb og salg eller indfrielse/udtrækning sker i samme år, indgår købet i anskaffelsessummen for samme serie i det omfang, den afgiftspligtige institution har andre obligationer i serien. Også ved salg af obligationer i købsåret overføres kursgevinster og -tab i forhold til den gennemsnitlige regulerede anskaffelsessum til den særlige saldo, der efter ændringsforslag nr. 10 afskrives med 20 pct. om året.

Til nr. 10

Efter et betydeligt rentefald vil der ved salg af obligationer blive realiseret kursgevinster i forhold til den matematisk opskrevne kurs, hvilket indebærer en mærkbar fremskyndelse af afgiften sammenholdt med den situation, at den afgiftspligtige beholder obligationerne. For at begrænse den hermed forbundne tendens til fastlåsning af de afgiftspligtiges obligationsbeholdninger, der har uønskede virkninger for kapitalmarkedet, er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå en nedsettelse fra 30 pct. til 20 pct. af den sats, hvorefter realiserede kursgevinster (og -tab) årligt overføres fra saldoen ifølge § 4, stk. 4, til afgiftsgrundlaget. Herved bliver fremskyndelsen af afgiften ved omlægning af obligationsporteføljer under rentefald mindre udtalt. Omvendt bliver der i tilfælde af rentestigning mindre incitament til ved omlægning at realisere kurstab for at udskyde afgiften. For en igangværende institution betyder en omlægning, at en ydelsesrække byttes ud med en anden ydelsesrække. I det omfang der ved salget realiseres kursgevinst eller -tab i forhold til den matematisk regulerede kurs, modsvares dette af, at der ved købet skal betales tilsvarende mere, henholdsvis mindre, for den nye obligation. I ophørssituationer foretages ifølge lovforslagets § 16 en slutopgørelse, som også inddrager en eventuel restsaldo efter § 4, stk. 4.

Til nr. 11

Efter ændringsforslaget er der fradragsret for valutakurstab på gæld i fremmed valuta. Valutakursgevinst skal tages til indtægt ved opgørelse af afgiftsgrundlaget. Derimod skal andre kursgevinster og -tab på gæld ikke medregnes i afgiftsgrundlaget. Det gælder, hvad enten der er tale om gæld i danske kroner eller fremmed valuta.

Til nr. 12

I lovforslagets § 7 reguleres forholdet mellem det direkte tegnende forsikringsselskab og genforsikringsselskabet, således at afgiftspligten altid påhviler det direkte tegnende selskab.

Ændringsforslaget går ud på at præcisere, at de reserver, der indgår i beregningen af fritagelsesbrøken efter overgangsordningen, ikke skal omfatte reserver for overtågen gen-